

The Holy See

PRVO APOSTOLSKO PUTOVANJE PAPE IVANA PAVLA II.

U BOSNU I HERCEGOVINU (12.-13. TRAVNJA 1997.) **GOVOR SVETOGA OCA NA SUSRETU**

S PREDSTAVNICIMA ISLAMSKJE VJERSKE ZAJEDNICE *Nadbiskupski dvor, Sarajevo, 13. travanj 1997. Gospodine Reis-ul-Ulema,*

Cijenjena Gospodo! Sve vas srdačno pozdravljam i zahvaljujem vam na ovome susretu koji mi je toliko na srcu i koji mi omogućuje da preko Vas, Gospodine Reis-ul-Ulema Mustafa efendijo Ceriću, i Vaših najbližih Suradnika, pozdravim sve muslimane Bosne i Hercegovine. Kao što vam je poznato, Crkva s poštovanjem gleda na muslimane, koji se, napominje Drugi vatikanski sabor, klanjaju jedinome Bogu, živomu i subsistentnomu, milosrdnomu i svemogućemu, stvoritelju neba i zemlje, koji je govorio ljudima (Nostra aetate, br. 3). Ovoj vjeri u Boga, koja muslimane približuje vjernicima drugih jednobozračkih vjera, valja dodati i činjenicu da islamska predaja gaji veliko poštovanje prema uspomeni na Isusa, smatrajući ga velikim prorokom, i prema Mariji, njegovoj Djevici Majci. Neka ta blizina uvijek sve više omogućuje uzajamno sporazumijevanje na ljudskoj i duhovnoj razini. Neka pomogne u bratskome i izgrađujućemu dogovaranju također i među različitim vjerskim zajednicama koje žive u Bosni i Hercegovini. 2. Bog je jedan jedini, i u svojoj pravdi zahtijeva od nas da živimo u skladu s Njegovom svetom voljom, da jedni druge smatramo braćom, da se zalažemo za osiguranje mira na svim razinama u međuljudskim odnosima. Bog je sva ljudska bića postavio na zemlji da hodočaste putem mira, svatko polazeći od životnih prilika u kojima se nalazi, i od kulture kojoj pripada. Islamska Zajednica Bosne i Hercegovine također poznaje taj Božji "naum", ali istodobno poznaje i svu težinu puta kojim valja ići da bi se spomenuti "naum" ostvario i danas osjeća posljedice rata koji nikoga nije poštedio od patnji i bola. Kucnuo je trenutak ponovnoga početka iskrenoga bratskog dijaloga prihvaćanjem oprostjenja i praštanjem; kucnuo je trenutak svladavanja mržnji i osveta koje još uvijek priječe uspostavu istinskoga mira u Bosni i Hercegovini. Bog je milosrdan. To je tvrdnja koju svi islamski vjernici poštuju i s kojom se slažu. Upravo jer je Bog milosrdan i jer želi milosrđe, dužnost je svakoga pojedinca prihvatiti logiku ljubavi kako bi postigao pravo uzajamno oprostjenje. Bog, dakle, zahtijeva mir, koji je dar Njegove dobrote, i našim savjestima zapovijeda da ga poštuju. on želi mir između osobe i osobe, između naroda i naroda. To je ono što Bog zapovijeda, jer on sam svakome muškarcu i svakoj ženi očituje svoju ljubav zajedno sa svojim oprostjenjem koje spasava. 3. Iskrena mi je želja da se zajednice islama, koji je religija molitve, uzmognu pridružiti zazivu što ga svi ljudi dobre volje upravljaju svemogućemu Bogu, kako bi, združenim nakanama, isprosilu djelatni mir što omogućuje življenje i učinkovitu suradnju za opće dobro. Neka Svemogući zaštiti sve koji, iskreno i u uzajamnome razumijevanju, svoje sile nesebičnim zalaganjem i spremnošću pridružuju ostalim ljudima, kako bi ponovno izgrađivali moralne vrijednosti zajedničke svim ljudima koji vjeruju u Boga i ljube Njegovu svetu volju. Na te dobre ljude, jednako kao i na sve vas ovdje nazočne, zazivam blagoslov svemogućega Boga.
